

Kádár János levélben köszöntötte a nemzetközi gyermekfesztivált

● Budapest (MTI)

A Szovjetunióban — több mint száz ország gyermekeinek részvételével — ezekben a napokban tartják az I. nemzetközi gyermekfesztivált; a moszkvai megnyitót követően a krim-félszigeti „Üttörő Köztársaságban”, Artyekben folytatódik a gazdag program.

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára levélben köszöntötte a gyermekeseregszemle küldőit, valamennyi résztvevőjét. Az üdvözlő levelet a magyar gyermekek, a magyar úttörők küldöttsége adta át a fesztivál résztvevőinek.

MAGYAR—LENGYEL TÁRGYALÁSOK

A magyar—lengyel gazdasági együttműködési állandó bizottság legutóbbi ülésén hozott határozatok végrehajtása érdekében dr. Faluvégi Lajos pénzügyminiszter tárgyalásokat folytatott Henryk Kisiel lengyel pénzügyminiszterrel.

SZÉPVÖLGYI ZOLTÁN PRÁGÁBAN

Dr. Hankó János, a Magyar Népköztársaság ideiglenes prágai ügyvivője csütörtökön este a magyar nagykövetségen fogadást adott a Szépvölgyi Zoltán vezette magyar küldöttség tiszteletére. A fogadáson jelen volt Zdeněk Zuzka, Prága főpolgármestere és számos más közéleti személyiség. A fővárosi tanács elnöke és kísérete négy napos, hivatalos látogatását befejezve ma reggel hazautazik Prágából.

Idegen tájakon (8.)

Hafőnfűfőnn...

Júniusban hetike kis süveggel zsugorodik a magas hegyeket borító hólepel. Apró, vakító foltok, lefelé tartó, megszükkült ereszkék emlékeztetnek csak a tére. Az innsbrucki medencében tombol a hőség. Lenge öltözött turisták özönlik el az óvárost és filmfelvételek, fényképezőgéppel próbálják megörökíteni az Anna-oszlopot, a sötét, árka, bazárok szegélyezte Herzog-Friedrich-Strassét, s megmennteni valamit az otthoni órák számára a Hafeleker alatt ragyogó, híres aranytűt látványából.

Efféléken buzgólkodtam én is. Deiben — igyekezvén jól gazdálkodni a percekkel és a schillingekkel — banánt vettem, akár a legtöbb ott kóborló idegen, s Goethe egykori lakóháza közelében, a csobogó szökőkút lépcsőjén „megebédeltem”. És aztán: Hofhírche, népművészeti múzeum, emlékművek, táblák, szobrok, Hofer Andrásra, a legendás tiroli szabadsághősre emlékezők.

Mi tagadás, a turistáskodás igen fásaszó „munka”, különösen ilyen hőségben — állapítottam meg, miközben a fejfájástól csillagokat látva várakoztam a götzensi buszra. Odahaza egyre rosszabbul lettem, gyomorfájás, szédülés társult a kezdetekhez: orvost hívtunk.

A magát is megtréfálták az óriás manók, (die Alpe) meleg lehetőséggel kísért körbefűjták... — Először értetlenül hallgattam az orvostól szokatlan szavakat. Aztán így folytatta: — De hát nem csoda, ha megbetegedtél ettől a „fuvallattól”... Aki egész életét az Alpokban tölti, az se tudja megcsinálni a főt, Ma csaknem mindenki ilyen panaszokkal hívott, méghozzá kivétel nélkül olyanok, akik a városban voltak. Götzens ugyanis szerencsés fekvésű, ezt a körbezárt kápolnát elkerülve az egyébként sok gondot okozó szél: A környék iskoláit gyakran be is zárják néhány

RADIOTELEK

HADERÓ-CSÖKKENTÉSI TÁRGYALÁSOK

Bécsben csütörtökön befejeződött a közép-európai haderók és fegyverzet kölcsönös csökkentéséről folyó tanácskozások 12. fordulója. A haderó-csökkenési tárgyalások szokásos nyári szünetét követően július 22-én kezdődött a bécsi konferencia munkáját.

TUDOMÁNYOS SZIMPÓZIUM

A Hirosima és Nagaszaki ellen intézett atombombátámadás utóhatásai címmel július 22—30. között tudományos szimpóziumot rendez Tokióban a nemzetközi békeiroda és a japán nemzeti előkészítő bizottsága.

Fegyveres konfliktus Egyiptom és Libia között

● Kairó (MTI)

Az egyiptomi és líbiai légierő egységei, illetve szárazföldi csapataik csütörtökön a két ország határvezetében több mint négyórás ütközetet vívtak — közölte egyiptomi katonai szóvivő.

A kairói rádió egyiptomi katonai szóvivőre hivatkozva, első jelentése szerint az egyiptomi erők 40 líbiai tankot és két repülőgépet megsemmisítettek.

POZSGAY IMRE MOSZKVA-BAN

Pozsgay Imre kulturális miniszter csütörtökön megtekintette a külföldi szerzők műveit bemutató, július 15-e óta nyitvatartó moszkvai könyvtárát. A TASZSZ hírgyűjtemény tudósítójának adott nyilatkozatában rámutatott: ez a kiállítás a helyszíni értekezlet eszméinek megvalósítását célzó politika meggyőző bizonyítéka és szemlélteti, hogy a szovjet olvasók milyen széleskörűen teszik magukévá az egyetemes kultúra szellemi értékeit.

KÉPVISELETI IRODÁT NYITOTT EGY OLASZ BANK BUDAPESTEN

A hat legnagyobb olasz pénzintézet közé tartozó Banco di Sicilia Roma Budapesti Képviseleti Irodát állított fel, amely csütörtökön kezdte meg hivatalos működését.

Magyar vezetők üdvözlő távirata lengyel államférfiakhoz

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára; Losonczi Pál, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke; Lázár György, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke üdvözlő táviratot küldött Edward Gierek elvtársnak, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága első titkárának; Henryk Jablonski elvtársnak, a Lengyel Népköztársaság Államtanácsa elnökének; Piotr Jaroszewicz elvtársnak, a Lengyel Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének.

Kedves Elvtársak!

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa, Minisztertanácsa, az egész magyar nép és a magunk nevében forró, elvtársi üdvözlőt és szívvel jövő jókívánságainkat küldjük Önöknek, s a testvéri lengyel népek, nemzeti ünnepük, Lengyelország újjászületésének 33. évfordulója alkalmából

A magyar nép őszinte nagyrabecsülésével tekint a lengyel dolgozók országépítő munkájára, nagyszerű eredményeire, amelyeket a Lengyel Egyesült Munkáspárt vezetésevel értek el a szocializmus építésében, a népgazdaság és a kultúra fejlesztésében, országuk felvirágztatásában. Elismerés övezi azt az aktív tevékenységet, amelyet a Lengyel Népköztársaság folytat

a szocialista közösség erősítéséért, a nemzetközi kommunista és munkásmozgalmak összeforrottságáért, a tartós béke és a nemzetközi biztonság megszilárdításáért. Országuk külpolitikája világszerte élvezi a haladó és bekezesítő erők támogatását.

Örömmel szolgál, hogy a magyar és a lengyel népet a hagyományos barátság szálai fűzik egymáshoz, amely új tartalmat kapott és kiteljesedett azáltal, hogy a magyar és a lengyel nép a szocialista fejlődés útjára lépett. Meggyőződésünk, hogy országaink és népeink szilárd szövetsége és együttműködése a marxizmus-leninizmus, a proletár internacionalizmus elvei alapján szüntelenül fejlődik népeink és a szocialista közösség javára.

Nagy nemzeti ünnepük alkalmával baráti és testvéri érzésekkel kívánunk Önöknek és az egész lengyel népek további sikereket a Lengyel Egyesült Munkáspárt által kitűzött nagyszerű célok valóra váltásában, a fejlett szocialista társadalom építésében.

Apró Antal, az országgyűlés elnöke táviratban üdvözölte Stanislaw Gucewát, a szjejm elnökét, a Hazafias Népfremlő Országos Tanácsának elnöksége, a SZOT elnöksége, a KISZ Központi Bizottsága ugyancsak táviratban üdvözölte partnerszervezetét.

Az én harminchárom évem

Cikkünk szerzője lódzi lengyel író, újságíró, aki Lengyelországban szatirikus műveivel és tánczenél szövegeivel, versével is nagy népszerűsége telt szert. Alábbi írását magyarországi tartózkodása alkalmával írta, amelynek során ellátogatott Szegedre is. Ma, július 22-én ünnepi hazám felszabadulásának 33. évfordulóját. Harminchárom év telt el attól a pillanattól, amikor a lengyel föld egy felszabadított darabkáján megalakult a Lengyel Nemzeti Felszabadítási Bizottság. Új hatalom, népi hatalom kezdete volt ez, amely a néppel együtt vívta ki a nagy eredményeket. Nagyszerűek ezek az eredmények, de még nem elégségesek ki teljesen, még vannak tennivalók. Mondhatnánk úgy is, hogy éves közben jön meg az étvágy.

A magyar olvasó — tudomásom szerint — elegendő információval rendelkezik a lengyelek életéről, gyakran írnak róla a magyar újságok, és beszél a televízió, a rádió. E cikkben ezért ilyesmirel nem esik szó, de talán érdekes lesz egy és más az én harminchárom évemről, az én 33. évfordulómról.

Sorsom úgy alakult, hogy nem olyan emberek közé tartoztam, akiknek sikerült volna kivánniuk a szabadságot saját hazájukban. Engem — hasonlóan több százezer lengyelhez — a háború idejénbe taszított. Vajon tényleg idegenbe? Hát nem... Lehet, hogy ez patetikusan hangzik, de hogyan fejezhetné ki az ember azt az örömet, nagy szerencséséjét és megelégedését, amiért túlélte a háborút egy másik nép segítségével és törődésével. Olyan népevel, amely akkoriban szintén nagy nehézségekkel, az elnyomatással küszködött, hiszen az a nép sem volt akkor szabad. Természetesen Magyarországról van szó! Igen, ez a nép 1939-ben befogadott sok tízezer lengyelt, akiknek sikerült elmenekülniük a hitleristák által megszállt hazájukból. Sajnos, Magyarországon is az élet egyre nehezebbé vált, megsokszorozódtak a gazdasági és társadalmi problémák. Itt tudtam meg azután a rádióból a Vörös Hadsereg és a vele együtt harcoló lengyel hadsereg offenzívájának kezdetét országunk felszabadításáért. Ez időben a felszabadító Vörös Hadsereg már közeledett a magyar határ felé. Itt értesültem a városi felkelés kitöréséről és bukásáról.

Minden jó és rossz hírt együtt éltek át a magyarokkal, hiszen közös újról volt szó. De az 1944 júliusi, augusztusi, novemberi és decemberi napokban a magam korabeli fiatal nemzedék még nem volt tisztában mindezzel, de mindannyian — akik nem tudunk személyesen részt venni a harcokban — vártuk a felszabadulást. Vártunk valamire, aminek el kell jönnie, mert másképpen el sem tudtuk képzelni. És végre eljött! Aztán következtek az újjáépítés nehézségei. Most már mindannyian tudjuk, hogy az, ami Lengyelországban és Magyarországon ma van, nem az égől pottyant az ölünkbe. Hogy mindezt keményen meg kellett dolgozni.

Az eltelt 33 évben kialakult a hagyományos lengyel —magyar barátság új modellje is. Ennek a barátságnak, amely a történelem folyamán sokszor beigazolódt a gyakorlatban, és amely számomra mindig igaz barátságot jelentett. S most 33 év után ismét Magyarországon vagyok. Továbbra is örülök és csodálom a magyar táj szépsége mellett —ésorsorban a lengyelek iránti szívfűzőség, vendégszeretet. Csodálkozom és szerencsésnek tartom magam, hogy éppen itt, a magyar földön —ugyanaz, amely már 1944-ben sem volt idegen, hanem második hazám volt, ünnepelem meg a 33. évfordulótam a szabadság első felvillanásának 33. évfordulóját, számomra, lengyel és magyar hazám számára. Majdnem minden évben ellátogattam ide, talán egy kicsit terhelve magyar barátaimat, de arra gondolok, hogy ezeket az utazásokat ők idézik elő, mert itt mindig jól érzem magam. És különben is, ha valaki Lengyelországba jön, és összetalálkozik velem —biztos lehet abban, hogy —én is megteszek mindent, hogy a mi hazánkról és a lengyelekről úgy beszélhessek a mai magyarok, mint igazi barátokról.

S ha már viszontlátogatásról esik szó, akkor azt is leírom, hogy valahányszor Magyarországra utazom és beszélgetni kezdek magyar barátaimmal, mindig felmerül egy már talán banálisnak ható kérdés: Mit érdemes megnézni Lengyelországban, mit érdemes meglátogatni? Eleinte úgy tűnt: ezek a kérdések csak szokásos ud-

variassági kérdések, amelyeket egy külföldinek fel kell tenni, nehogy azt higgye, hogy nem érdeklődnek országunk iránt. De mivel ezek a kérdések igen gyakran záporoztak felém, meg kellett győződnöm róla, hogy nem pusztán udvariasságról van szó, hanem tényleges érdeklődésről.

A magyar lapok sokat írnak Lengyelországról, a rádió és a televízió szinte naponta említi. A magyar újságírók és publicisták látogatása Lengyelországban szinte mindennapos. Ezért kicsit nehéz a válasz. De úgy láttam, hogy a magyarokat elsősorban Krakko érdeklí. Ez Lengyelországban a legfontosabb kulturális hagyományokkal rendelkező város. A műemlékek városának is nevezik, a népi Lengyelország nagy gonddal állította helyre. Az egész ország és a lengyel —magyar kapcsolatok történelmében talán a legfontosabb emlékek fűződnek hozzá. Ezért is olyan város, amelyet minden magyarnak meg kell látogatnia, ha Lengyelországba utazik. Nem túlzás, hogy egyedül Krakóban kell eltölteni annyi időt a műemlékek meglátogatásával, mint amennyi Budapest műemlékeinek meglátogatásához szükséges. A királyi vár a Wawelban, a Jagello Egyetem, a Barbakan, a Posztóház, a Főter, Krakus, Kosciuszko, Wanda halma, múzeumok, 82 templom és sok-sok más műemlék, amelyek Lengyelország és a lengyel —magyar közös történelemről tanúskodnak.

Itt van mindemellett a Krakói Vajdaság sok városával és helységével. Köztük Ojów, Pleskowa, Skala és Zakopane, a lengyel Tátra fővárosa, vagy Wieliczka, a még működő sóbányával, föld alatti múzeumával, sóba faragott kápolnáival és föld alatti tudósánatóriummal. És még itt van Poronim, a Lenin-múzeummal és a nagy lengyel acélváros, Nowa Huta. Minden négyzetkilométer földnek megvan a maga régi vagy újkori történelme, ahol mindenre kiterjedően hatalmas anyagi befektetésekkel igyekeznek a lengyelek megőrizni és bebiztosítani mindazt, ami méltó az ezeréves történelemhez, és a boldog örömteli 33 évhez, amely új történelmünket alakítja.

Cezary Juszyński

Chikán Agnes